

[Glistrup]

nistre er kommet i den rækkefølge, de er kommet. Han, der var statsminister for 100 år siden, drømte ikke om at behandle den tids andelsbevægelse, der var grokraften for, at mindre folk kunne komme frem og investere og virkelig få dansk erhvervsliv til at udfolde sig, på den måde, som hans efterfølger her 100 år efter mishandler dem, der kommer med aktiv kapital til aktiv udvikling af erhvervslivet, og som altså gør en samfundsmæssig indsats.

Vi, der tror, at vi nu snart har tjent disse 7 år for den underskønne Rachel med fremtidsudsigterne i sig, opdager gang på gang – og altså også ved denne lejlighed – at som Laban snød i sin tid, er vi også blevet snydt ved, at det er Lea, vi får serveret på brudenatten. Det var aldrig nogen sinde sket, hvis hædersmanden Jacob Brønnum Scavenius Estrup havde siddet som konservativ statsminister i dette land i stedet for den, der sidder nu. Han sad 3 gange 7 år og kunne have tjent 3 gange 7 Rachel'er ind.

Men det, der sker under det nuværende styre – og det her er et eklatant bevis på, hvor forfejlet det er – er noget, vi bestemt ikke skal være stolte af.

Vi stemmer imod forslaget som helhed.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre hilser med tilfredshed, at der nu sker et indgreb på anpartsområdet.

Det, som det foreliggende lovforslag indeholder, er i princippet enkelt: Store, underskudsgivende anpartsprojekter bliver nu vanskelige, for ikke at sige umulige, at finansiere. Derved bliver der sat en stopper for nogle af de mere anstødelige anpartsprojekter. Vi skal ikke her gå i detaljer for at illustrere, med hvilken frodig fantasi projektmagere har optrådt for at tækkes danskere med »ondt i skatten«. Vi kan henvise til dagspressen, der har fremført adskillige eksempler.

Lovforslagets principielle hovedpunkter er, at afkast og underskud fra en anpartsvirksomhed behandles som kapitalindkomst, og at underskuddet fra et anpartsprojekt alene kan fremføres til modregning i senere overskud fra samme anpartsvirksomhed. Desuden er der ændringer i flere tekniske regler, som blot supplerer de grundlæggende ændringer, der er forslagets kerne.

Midt i glæden over, at det er lykkedes at få et gennembrud på dette stærkt kritiserede områ-

de, må vi dog alligevel opholde os ved et par betænkeligheder.

Kun store projekter med mere end 10 anpartshavere er medtaget. Det kan måske opfattes som en tilkendegivelse af, at små anpartsprojekter er præget af mere ægte interesse for det pågældende erhvervsprojekt, hvem ved? Er grænsen tilfældigt valgt? Hvilke eksempler på små anpartsprojekter kan der nævnes, hvor skattespekulation tilsyneladende har været af mindre væsentlig betydning? Det kunne vi godt tænke os at få et svar på fra skatteministeren.

Skibsprojekterne er jo undtaget i det foreliggende lovforslag. Vi har megen forståelse for situationen på de danske værfter, deres vilkår og måske især deres afgørende beskæftigelsesmæssige betydning i den egn, de er placeret i. Derfor ville det også være en overordentlig barsk beslutning at fjerne en stor del af disse værfters eksistensgrundlag gennem anpartsindgreb.

Alligevel er det ikke holdbart i længden, og SF havde da også i sit tidligere lovforslag, som blev behandlet i december 1988, regnet med en dispensation og ikke en generel undtagelse. Men ikke værfterne selv er klar over, at når den særregel, som vi har nu, skal tages op til revision inden udgangen af 1991, må man forberede sig på, at der skal være nogle nye, bæredygtige projekter til at afløse de anpartsfinansierede skibsbyggerier, der nu får lov at køre videre?

Til sidst er der så de projekter, der faktisk rammes af dette indgreb. Hvis det hele var så enkelt, at luftige skattefiduser blot kunne fjernes, uden at andre end de enkelte skattespekulanter blev ramt, var dette indgreb naturligvis blevet foretaget for længst, men elementet af erhvervsstøtte har faktisk været ganske kraftigt, hvad også reaktionerne vidner om.

Visse af områderne har mere sympati hos Det Radikale Venstre end andre. Der er nævnt fantasifulde eksempler på »vandlande« og nogle luksushoteller, som vi måske havde lettere ved at undvære end andre ting. Og så er der hele vindmølle- og energiområdet, som også hr. Jens Thoft nævnedes, og som er nævnt af flere andre. Vi glæder os over, at der er vilje i Folketinget til at sikre, at disse projekter på anden vis kan fortsætte.

Men der er ikke lutter jubel i forbindelse med dette forslag. Vi må erkende, at vi fjerner en del af finansieringskilderne fra absolut støttevær-